

VIRTUAL HABRUTA NIGHT

SHAARE ZION

Tonight's learning is sponsored in honor of Ezra "Zura" Zaafrani

Reproduced by Habruta Night Booklet with permission of the
copyright holders, ArtScroll / Mesorah Publications, Ltd.

“

Week 68

Topic

**KRIAT HATORAH - THE OBLIGATION OF
READING THE SEFER TORAH**

”

TOPIC DISCUSSION

We read shabbat mincha, Monday and Thursday morning and then shabbat morning.

Why do we read multiple times a week?

Why were these specific days chosen?

Can we add more than 3 aliyot the other days?

Next week :

How about a minyan without a Sefer Torah, should they read from a Humash?

Is the obligation to hear on the individual, or on the minyan to have it read?

בבא קמא פב.

כדי שלא ילינו ג' ימים בלא תורה. וא"מ מ"ש שחוקו שני וחמישי וי"ל משום דאמר במדרש^ט משה רבינו ע"ה עלה בחמישי לקבל לוחות האחרונות וירד בשני ונתלה לו המקום ולפי שהיה עת רצון באתה עליה וירדה קצו בשני וחמישי ולכן נמי נהגו להענות צ"ו וז' ואף ע"פ שעלה בהשכמה כדכתיב (שמות לה) ועלית בצקר שדומה שכל העלויות היו בצקר ולא צלילה ולא תמנא כ"א מ' יום חסידים לילה אחד אין להקפיד צדק ולפי סדר עולם נמי כן הוא דמנא בסדר עולם^י נמנא עלה צ"ו צדקין וירד צ"ו צדקו ושרר הלוחות וצ"ח צדקו עלה וצקש רחמים עליהם שנאמר ואחנפל לפני ה' מ' יום וגו' וצ"ט צדק נחלה המקום וירד משה לפסול הלוחות ועשה^י עוד מ' יום מל' צדק עד י' צדקו ונתלה המקום וירד משה צ"י צדקו והלוחות כדו באתו יום נתלה המקום לישראל שנאמר ואחנפל לפני סלחתי כדצדק לפיכך סליחה וכפרה הוא לדורות נמנא דמ' יום אחרונים חסידים לילה שהרי צדק צ"ח עלה בהשכמה וירד צדק הכפורים אם לא תאמר^י דעברו לאלו והא דכתיב צדקת עקב^י ואנכי עמדתי צדק כימים הראשונים שהן^י מ' יום ומ' לילה הכי קאמר כימים הראשונים ולא כלילות דאחרונות היו חסידים לילה אחד ואף על גב דאינטרין כימים^י לומר מה הראשונים צדקו אף האחרונים צדקו אצל

האמנעיים כעס^י הו"מ למיכתב כראשונים וכתיב כימים לומר כימים ולא כלילות ואי להך דרשה לחודא אתא ה"ל למיכתב ואנכי עמדתי צדק מ' יום ומו לא וא"מ ובסוף^י כי תשא^י כתיב ויהי שם עס ה' מ' יום ומ' לילה וצדקו אחרונות כתיב וי"ל דאימים שהתנפל קאי ולפי שלא פ' מעשה דלולי אכפרה צדק טעמא דכתיב עמד משה תפלה מפרש לה הכא והא דכתיב צדק הכי ויכתוב על הלוחות היינו אחר אותם מ' יום ומ' לילה דלוחות אחרונים היו חסידים לילה וא"מ צדקו לר' יוסי דאמר בשבת פרק רבי עקיבא (דף יז: א) דקוין דהיה שם הוה צדק בשבת יתא דעלה צד' לפי חשדן דאחד מלא ואחד חסר דיום ל' צדק יום ה' הוה אצל לרצון דאמר דיום צ' הוה ר"מ כיון נמנא יום ל' צדק צדק יום א' אם לא נאמר^י דלרצון צ"ו צדקו שרף את העגל וזן החוטאים וצ' צדק עלה וצדק צ"ח צדק ירד בהשכמה^י ופסל לוחות וצ"ט צדק שהיה יום ה' עלה אז נאמר שרף צדק ירד וצ' צדק עלה ונאמר שהיה אז חסר כדי שיצא יום הירידה צדק צדק דאמר צדק נחלין (צ"ד דף קא) שצ' ניתנו לוחות אחרונות אצל לפי מדרש תנחומא^י שאומר דצ"ו צדקו ירד וצ"ח צדקו שרף את העגל וזן את החוטאים וצ"ט עלה ונמנא יום עליה של מ' אחרונים (ד' צדק) צדק אצל לא יצא צד' לא לרצון ולא לר' יוסי וגם לא תמנא ירדה צדק הכפורים אם לא נאמר^י דעברו לאלו: [וע' חס' שבת פט. ד"ה לוקח]: **וְדִנְיָ בְּיָדָהּ**. וא"מ קודם תקנת עזרא היו בית דין

יהושע: עשרה תקנות תיקן עזרא שקורין במנחה בשבת וקורין בשני ובחמישי ודנין בשני ובחמישי ומכבסים בחמישי בשבת ואוכלין שום בערב שבת ושתהא אשה משכמת ואופה ושתהא אשה חוגרת בסניג ושתהא אשה חופפת וטובלת ושהיו רובלין מחזירין בעיירות^י ותיקן טבילה לבעלי קריין: שיהו קוראין במנחה בשבת משום יושבי קרנות: ושהיו קוראין בשני ובחמישי עזרא תיקן והא מעיקרא הוה מיתקנא דתניא^י וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים דורשי רשומות אמרו^י אין מים אלא תורה שנאמר^י הוי כל צמא לכו למים כיון שהלכו שלשת ימים בלא תורה (ב' גלאו^י עמדו נביאים שביניהם ותיקנו להם שיהו קורין בשבת ומפסיקין באחד בשבת וקורין בשני ומפסיקין שלישי ורביעי וקורין בחמישי ומפסיקין ערב שבת כדי שלא ילינו ג' ימים בלא תורה^י מעיקרא תקנו חד גברא תלתא פסוקי אי נמי תלתא גברי תלתא פסוקי כנגד כהנים ליום וישאליהם אתא הוא תיקן תלתא גברי ועשרה פסוקי^י כנגד עשרה במלנין: ודנין בשני ובחמישי דשכחי דתו למקרא בספרא: ושהיו מכבסין בחמישי בשבת משום כבוד שבת: ושהיו אוכלין שום בע"ש משום עונה דכתיב^י אשר פרו יתן בעתו^י וא"ר יהודה ואיתימא רב נחמן ואיתימא רב כהנא ואיתימא ר' יוחנן וזה המושג ממתו מע"ש לע"ש ת"ר חמישה דברים נאמרו בשום משביע ומשחין ומצחיל פנים ומרבה הזרע והורג כנים שבבני מעיים וי"א מכנים אהבה ומוציא את הקנאה: ושתהא אשה משכמת ואופה כדי שתהא פת מצויה לעניים: ושתהא אשה חוגרת בסניג משום צניעותא: ושתהא אשה חופפת וטובלת דאורייתא היא דתניא^י ורחץ את בשרו במים^י שלא יהא דבר חוצץ בין בשרו למים את בשרו את הטפל לבשרו ומאי ניהו שער אמרי דאורייתא לעיוני דלמא מוקטר אי נמי מאוס מידי משום חציצה ואתא

יושבי קרנות. יושבי חנויות^י כל ימות החול עוסקין בסחורה ואין קורין בשני ובחמישי תקון צניעותא קריאה יתירה: רשומות. מקראות: עשרה בפסוק. צי אלס כסירים צולין ממלאכתן לעסוק בצרכי ציור (ג' ולצא קודמין לצית הכנסת כדי שהיו מזוין עשרה לעת התפלה ומתפרנסים משל ציור: משום עונה. שמונת עונה צליל שבת כדרך יהודה והשם מרצה את הזרע כלקמן: משחין. מחמם את הגוף: מכנים את האהבה. מחמם שמשמח את הלב: משום צניעותא. להתרחק מן העצירה: בשרו במים. משמע שיגע בשרו למים: דמאוס^י. מלוכלך: חפיפה

The Gemara has concluded its discussion of Joshua's ten conditions. It now commences an exposition of the ten condition stipulated by Ezra the Scribe, first listing them and then elaborating on each one:

Ezra enacted ten regulations when he led the Jewish return to Eretz Yisrael from the land of their first exile, Babylonia.^[6] They are:^[7] **שְׁקוּרִין בְּמִנְחָה בַשַּׁבָּת** — (a) **That [worshippers] read from the Torah scroll during the Minchah service on the Sabbath** — and (b) **they read from the Torah on Monday and Thursday**; — and (c) **that [the courts] adjudicate on Monday and Thursday**; — and (d) **that [the people] launder on Thursday**; ^[8] — and (e) **that they eat garlic on the Sabbath eve (Friday)**; ^[9] — and (f) **that a woman shall rise early in the morning and bake**; ^[10] — and (g) **that a woman shall wear breeches**; ^[11] — and (h) **that a woman shall comb her hair and then immerse**

herself in the *mikveh*,^[12] וְשִׁיּהוּ רוֹכְלִין מַחְזִירִין בְּעִירוֹת — and (i) **that peddlers of perfumes shall circulate in the towns** to make these adornments available to the women, and the townspeople may not object; וְתִיקֶן טְבִילָה לְבַעְלֵי קְרִיין — and, lastly, (j) [Ezra] **instituted immersion for *baalei keri***.^[13]

The Gemara now expounds upon each of Ezra's ten enactments. The first:
 שִׁיּהוּ קוֹרְאִין בְּמִנְחָה בְּשַׁבָּת — Ezra instituted **that [worshippers] read from the Torah during the Minchah service on the Sabbath** קִרְנוֹת מְשׁוּם יוֹשְׁבֵי — **on account of the shopkeepers**.^[14]

The second enactment:
 וְשִׁיּהוּ קוֹרְאִין בְּשֵׁנִי וּבְחֻמִּישִׁי — **And that they shall read from the Torah on Monday and Thursday**.

The Gemara asks in amazement:
 עֲזָרָא תִיקֶן — Do you say that **Ezra instituted** this requirement?! וְהָא מַעֲיָקְרָא הָיָה מִיַּתְקָנָא — **Why, it was instituted earlier, at the outset** of the nation's existence, דִּתְנִיָא — **as was taught in a Baraisa**: "וַיָּלְכוּ שְׁלֹשַׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מַיִם," — The Torah states that after crossing the Sea of Reeds the Israelites entered the Wilderness of Shur, **AND THEY WENT FOR THREE DAYS IN THE WILDERNESS BUT DID NOT FIND WATER**.^[15] — And apropos of this verse THE EXPOUNDERS OF VERSES^[16] STATED: אֵין מַיִם אֶלָּא תוֹרָה — **THERE IS NO metaphoric meaning for the word "WATER," when it appears in Scripture, OTHER THAN "TORAH,"** "הוּא כֹל-צֶמָא לָכוּ לַמַּיִם" — **AS IT IS STATED: HO! EVERYONE WHO IS THIRSTY, GO TO THE WATER** [i.e. Torah].^[17] — And so, SINCE [THE ISRAELITES] WENT THREE DAYS WITHOUT TORAH, as the *Exodus* verse intimates, נִלְאוּ — **THEY BECAME EXHAUSTED**.^[18] — Whereupon THE PROPHETS THAT WERE AMONG THEM^[19] AROSE AND INSTITUTED FOR THEM בְּשַׁבָּת וּבְחֻמִּישִׁי — **THAT [THE WORSHIPERS] SHALL READ from the Torah ON THE SABBATH AND SUSPEND the reading ON SUNDAY,** וּבְשֵׁנִי וּבְחֻמִּישִׁי — **AND then READ ON MONDAY AND SUSPEND the reading on TUESDAY AND WEDNESDAY,** וּבְשַׁבָּת וּבְחֻמִּישִׁי — **AND READ again ON THURSDAY AND SUSPEND the reading ON THE SABBATH EVE (Friday),** וְלִינוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים — **SO THAT [THE PEOPLE] NOT BE KEPT FOR THREE consecutive DAYS WITHOUT hearing the words of TORAH**.^[20] From here we see that the Monday/Thursday Torah readings were instituted long before Ezra's time. — ? —

The Gemara deflects the challenge:
 מַעֲיָקְרָא תִקְנוּ חַד גְּבֵרָא תִלְתָּא פְּסוּקֵי — **Originally, [the early prophets] instituted that one man read three verses from the Torah scroll** — אִי נְמִי תִלְתָּא גְּבֵרֵי תִלְתָּא פְּסוּקֵי — **alternatively, that three men read three verses**^[21] — כִּנְגֵד כְּהֻנִּים לְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵלִים — **with the three verses**^[22] **corresponding to the three groups of Jews: Kohanim, Leviim and Israelites**.^[23] — אַתָּא הוּא תִיקֶן תִּלְתָּא גְּבֵרֵי — **Subsequently, he (Ezra) came and instituted that three men read,**^[24] וְעֶשְׂרֵה פְּסוּקֵי כִנְגֵד עֶשְׂרֵה בְּטָלְנִין — **and that together they read ten verses,**^[25] **corresponding to the ten unoccupied men of the community**.^[26]

Why Monday and Thursday, why not any other two days of the week?

Question: Why did they fix specifically Monday and Thursday?

Answer: Because the *Midrash* states that Moshe Rabeinu ascended the Mountain on a Thursday to receive the **second set** of *Luchot*, and he descended on a Monday, when Hashem made up with him. Since that ascent and descent signified a time of goodwill, they fixed Monday and Thursday. For the same reason, they chose Monday and Thursday as fast-days.

Implied Question: Even though he ascended the Mountain in the morning, as the Torah writes (*Shemot* 34) 'And you ascend in the morning' - and all subsequent ascensions presumably, took place in the morning and not at night-time, in which case one will find that there are only forty days minus one night. **Answer:** That is not a problem.

Support: And that is also how it comes out according to the Seder Olam (Cha. 6) which says that 'He ascended the Mountain on the seventh of *Sivan* and descended it on the seventeenth of *Tamuz*, when he broke the *Luchot*; He went up again on the eighteenth and prayed on their behalf, as the *Pasuk* states "And I fell before Hash-m for forty days". On the twenty-ninth of *Av*, when Hashem made up with him, he descended once more to carve out the (second) *Luchot*; after which he ascended again for another forty days from the thirtieth of *Av* until the tenth of *Tishri* (Yom Kippur), when Hashem made up with him (completely). That is when Moshe descended, holding the *Luchot*. On that day Hashem forgave Yisrael, as the *Pasuk* writes "And Hashem said 'I have forgiven you like your words'

תוספות

כדי שלא ילינו ג' ימים בלא תורה - וא"ת מ"ש שתקנו שני וחמישי?

וי"ל משום דאמר במדרש משה רבינו ע"ה, עלה בחמישי לקבל לוחות האחרונות וירד בשני ונתרצה לו המקום ולפי שהיה עת רצון באותה עלייה וירידה קבעו בשני וחמישי, ולכך נמי נהגו להתענות בב' וה'.

ואף ע"פ שעלה בהשכמה כדכתיב (שמות לד) ועלית בבקר שדומה שכל העליות היו בבקר ולא בלילה ולא תמצא כ"א מ' יום חסירים לילה אחד, אין להקפיד בכך.

ולפי סדר עולם נמי כן הוא, דתניא בסדר עולם נמצא עלה בו' בסיון וירד בי"ז בתמוז ושבר הלוחות ובי"ח בתמוז עלה ובקש רחמים עליהם שנאמר ואתנפל לפני ה' מ' יום וגו' ובכ"ט באב נתרצה המקום וירד משה לפסול הלוחות ועשה עוד מ' יום מל' באב עד י' בתשרי ונתרצה המקום וירד משה בי' בתשרי והלוחות בידו באותו יום נתרצה המקום לישראל שנאמר ויאמר ה' סלחתי כדברך לפיכך סליחה וכפרה הוא לדורות נמצא דמ' יום אחרונים חסירים לילה שהרי ביום ל' באב עלה בהשכמה וירד ביום הכפורים.

אם לא תאמר דעברוה לאלול, והא דכתיב בפרשת עקב ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים שהן מ' יום ומ' לילה, הכי קאמר כימים הראשונים ולא כלילות דאחרונות היו חסירים לילה אחד, ואף על גב דאיצטריך כימים לומר מה הראשונים ברצון אף האחרונים ברצון אבל האמצעיים בכעס.

הו"מ למיכתב כראשונים וכתוב כימים לומר

"That is why it is (a day of) forgiveness and atonement for all generations'. It transpires that the forty latter days are missing a night, seeing as he ascended on the thirtieth of Av early in the morning and descended on *Yom Kippur* ...

Alternative: Unless we say that they declared Ellul a full month. **Implied Question:** And when the *Pasuk* writes (*Devarim* 10) "And I stood on the Mountain like the first (set of) days - forty days and forty nights" .

Answer: It means "like the first days", but not like the nights, since the latter nights were missing one.

Question: Even though we need "like the first days" to teach us that 'just as the first days were accompanied by goodwill, so too, the latter ones - to preclude when Hashem was angry'.

Answer: The Torah could have written "like the first ones", yet it added the word "days", to teach us 'days and not nights'. On the other hand, had it wanted to convey the latter *drashah* exclusively, it ought to have written "And I stood on the Mountain for forty days" and no more.

Question: But at the end of *Ki Sissa* (34:28) the Torah writes "And he was with Hashem forty days and forty nights" - in connection with the second *Luchos*?

Answer: That *Pasuk* refers to the (middle) days when he fell before Hashem. And it inserts it here, because it did not explain earlier, when it said "perhaps I will atone for your sin", how long he stood in prayer.

Implied Question: And when the Torah writes after this "And he wrote on the

כימים ולא כלילות, ואי להך דרשה לחודא אתא ה"ל למיכתב ואנכי עמדתי בהר מ' יום ותו לא.

וא"ת ובסוף כי תשא כתיב ויהי שם עם ה' מ' יום ומ' לילה ובלוחות אחרונות כתיב, וי"ל דאימים שהתנפל קאי, ולפי שלא פי' מעשה דאולי אכפרה בעד חטאתכם כמה עמד משה בתפלה מפרש לה הכא, והא דכתיב בתר הכי ויכתוב על הלוחות היינו אחר אותם מ' יום ומ' לילה דאותם אחרונים היו חסירים לילה.

וא"ת בשלמא לר' יוסי דאמר בשבת פרק רבי עקיבא (דף פז:) דסיון דההיא שתא הוה באחד בשבת ניחא דעלה בה' לפי חשבון דאחד מלא ואחד חסר דיום ל' באב יום ה' הוה אבל לרבנן דאמרי דביום ב' הוה ר"ח סיון נמצא יום ל' באב ביום ו'?

אם לא נאמר דלרבנן בי"ז בתמוז שרף את העגל ודן החוטאים ובו ביום עלה וביום כ"ח באב ירד בהשכמה ופסל לוחות ובכ"ט באב שהיה יום ה' עלה או נאמר שכ"ט באב ירד ובו ביום עלה ונאמר שהיה אב חסר כדי שיבא יום הירידה ביום כ"כ כדאמר ביש נוחלין (ב"ב דף קכא.) שבו ניתנו לוחות אחרונות.

אבל לפי מדרש תנחומא שאומר דבי"ז בתמוז ירד ובי"ח בו שרף את העגל ודן את החוטאים ובי"ט עלה ונמצא יום עלייה של מ' אחרונים באה באלול לא יבא בה' לא לרבנן ולא לר' יוסי וגם לא תמצא ירידה ביום הכפורים, אם לא נאמר דעברוה לאלול.

Luchos"? **Answer:** That refers to the period following those forty days and forty nights, and those last ones were missing a night.

Question: It is fine according to Rabbi Yossi, in whose opinion, (*Shabbos*, 87b) *Sivan* of that year fell on Sunday, since then, he ascended on the fifth - according to the Cheshbon that one month is full and one month, short - since the thirtieth of Av fell on Thursday. But according to the Rabanan, who maintain that Rosh Chodesh fell on Monday, it turns out that the thirtieth of Av fell on Friday (and not on Thursday).

Answer 1#: Unless we say according to the Rabanan, either that Moshe burned the Golden Calf and punished the sinners on the seventeenth of Tamuz and ascended the Mountain on the same day; he came down on the twenty-eighth of Av early in the morning and carved out the *Luchos*, and ascended again on the twenty-ninth of Av, which was a Thursday.

Answer 2#: Or that he descended on the twenty-ninth of Av and ascended again on the same day, and Av was a short month, in order that the day of his descent is on *Yom Kippur*. On which the second *Luchos* were given, as the Gemara says in *Yesh Nochlin* (*Bava Basra*, Daf 121a).

Question 1#: According to the *Midrash Tanchuma* (*Parshas Ki Sissa*) however, which explains that Moshe descended on the seventeenth of Tamuz, burned the *Eigel* and punished the sinners on the eighteenth and ascended on the nineteenth. And the day that Moshe ascended for the third set of forty days was on Rosh Chodesh Ellul, it will not have been on Thursday, according to neither the Rabanan nor Rabbi Yossi?

Question 2#: Nor will his descent turn out to have taken place on *Yom Kippur*? **Answer:** Unless we say that they declared *Elul* a full month.

רמב"ם

הלכות תפילה פרק יב

Moshe Rabenu established that we should read the Torah in public every Shabbat. Monday, Thursday, in the morning. So that you shouldn't go three days without learning Torah.

Ezra added that by *Mincha* Shabbat, we read for the people who can't make it during the week. As well we have 3 aliyot and at least ten *pesukim*.

משה רבינו תיקן להם לישראל שיהיו קורין בתורה ברבים בשבת ובשני ובחמישי בשחרית כדי שלא ישהו שלשה ימים בלא שמיעת תורה, ועזרא תיקן שיהיו קורין כן במנחה בכל שבת משום יושבי קרנות, וגם הוא תיקן שיהיו קורין בשני ובחמישי שלשה בני אדם ולא יקראו פחות מעשרה פסוקים.

ואלו הן הימים שקורין בהם בתורה בציבור, בשבתות ובמועדים ובראשי חדשים ובתעניות ובחנוכה ובפורים ובשני וחמישי שבכל שבוע ושבוע, ואין מפטירין בנביאים אלא בשבתות וימים טובים ותשעה באב בלבד.

Being careful that the person who gets the *Aliyah*, should read along:

רא"ש

מגילה פרק ג

הבושה יתנו לב ללמוד הפרשה אלא נראה הטעם לפי שאין הכל בקיאים בטעמי הקריאה ואין צבור יוצאין בקריאתו והוא בעיניו כיודע ואם לא יקראוהו בתורה אתי לאינצויי עם ש"ץ לכך התקינו שיקרא שליח צבור שהוא בקי בקריאה. ומ"מ גם העומד לקרות יקרא בנחת ובדקדוק עם שליח צבור שלא תהא ברכה לבטלה ואותו שאינו יודע לקרות אין ראוי שיקראוהו שליח צבור והויא ברכה לבטלה ולא מסתבר שהוא יברך על קריאת שליח צבור.

תנא משא"כ בתורה שאין קורא אלא אחד אותו שעומד לקרות בתורה ואין שליח צבור קורא עמו. ומה שנהגו האידנא ששליח צבור קורא היינו שלא לבייש את מי שאינו יודע לקרות כדתנן גבי בכורים (פ"ג מ"ז דמס' בכורים) בתחלה מי שיודע לקרות קורא ומי שאינו יודע לקרות מקרין אותו נמנעו מלהביא מחמת הבושה התקינו שיהו מקרין את הכל. ואין הדמיון נ"ל דהתם נמנעו מלהביא בכורים ועברו על מה שכתוב בתורה אבל הכא בקיאים יקראו והאחרים ימנעו ומחמת

Read along quietly:

שולחן ערוך - אורח חיים

סימן קמא סעיף ב

לבטלה, אלא שצריך לקרות בנחת, שלא ישמיע לאזניו. (ואפילו משמיע לאזניו ליכא למיחש, דלא עדיף מתפלה, כדלעיל סימן ק"א).

לא יקראו שנים, אלא העולה קורא וש"צ שותק, או ש"צ קורא והעולה לא יקרא בקול רם; ומ"מ צריך הוא לקרות עם הש"צ, כדי שלא תהא ברכתו

We can't add *aliyot* during the week:

משנה מסכת מגילה

פרק ד

The mishna records several laws governing public Torah readings. **On Mondays and Thursdays** during the morning service **and on Shabbat during the afternoon service**, three people read from the Torah; **one may neither decrease** the number of readers **nor add to them**. **And one does not conclude with** a reading from the **Prophets** [*haftara*] on these occasions. Both **the one who begins** the reading **and the one who concludes** the reading from the **Torah recite a blessing**; one recites **before** the beginning of the reading **and** one recites **after its** conclusion, but the middle reader does not recite a blessing.

בשני ובחמישי ובשבת במנחה קורין שלשה אין פוחתין ואין מוסיפין עליהן ואין מפטירין בנביא הפותח והחותם בתורה מברך לפניה ולאחריה:

We don't add *aliyot*, not to keep people waiting, as they have work. Even when there are two *Hatanim*.

What about Shabbat *mincha*, can the *minyan* add *aliyot*? No, since they usually read closer to sunset.

הטעם שאין מוסיפין משום ביטול מלאכה לעם, ובשבת במנחה שאין בה ביטול מלאכה, סמוך לחשכה הוא שהרי כל היום היו רגילים לדרוש.

ואין מוסיפין אפילו כשיש שתי חתנים או שתי בעלי ברית.

Hagbah - do we need to see the text of the Torah - How many columns should the Torah be opened

The shulchan Aruch paskens that when someone does *hagbah*, he shows the actual text of the Sefer Torah to those standing around him, because there is a mitzvah for everyone both men and women, to see the *ksav*. So we have two questions:

1. Does one have to see the letters of the text or just the Sefer Torah?
2. How wide should the person doing the *hagbah* in order for people to see the text?

The Magen Avraham says that when one sees the letters to the extent that one can actually read them, *al pi kabala* one has an illumination. So we see that one has to actually see the letters, and be able to read them.

How much should the person lifting the Sefer Torah open it, the Magen Avraham says three columns, and adds that it could be that only three, not less. The MB brings his opinion that this depends on the physical strength of the person doing the *hagbah*, it can be more than three if the person could handle opening it up more.